

Klarhed over. Jeg haaber, at Undersøgelsen skal skaffe Klarhed over alle Forhold og ikke over et enkelt alene. Hvis ikke, maa man jo skaffe Klarhed ad anden Vej, og det vil nok ogsaa lykkes.

Jeg skal blot gøre opmærksom paa et ganske enkelt Forhold som et Eksempel paa, hvad jeg ønsker Klarhed over. Jeg tror ogsaa, den ærede Ordfører i sin udførlige Udtalelse kom noget ind paa dette. Det er det Forhold, som er Hovedaarsagen til Sammenbrudet, selv om dette sørgelige Sammenbrud ogsaa har mange andre Aarsager. Det er Udlaanet af de 14½ Mill. Kr. til Mælkeeksporten. Se, en Direktion i en Bank kan jo komme til at laane en 14—15 Mill. Kr. ud til en Debitor, som bagefter ikke kan betale, saaledes at Banken taber Pengene. Deri er der ikke noget mærkeligt, især i Tider, hvor Konjunkturerne skifter saa stærkt, som Konjunkturerne har skiftet paa mangfoldige Omraader siden Krigen. Men her foreligger der et andet Forhold. Her er der laant 14—15 Mill. Kr. ud af en Bankdirektion, uden at denne Bankdirektion ved, hvem det er, der skylder Pengene til Banken. Det er dog højst mærkeligt. At Debitor ikke kan betale, er sin Sag; men at Direktionen ikke med Bestemthed ved, hvem Debitor er, det er et højst mærkværdigt Forhold. Og dette maa efter min Mening — jeg kan kun tænke mig dertil, da jeg ingen Lejlighed har haft til at undersøge dette Forhold — enten bero paa, at Kræfter, som ikke har handlet loyalt overfor Banken, har gjort sig gældende overfor Direktionen og har haft en saadan Indflydelse, at de har kunnet beordre Direktionen til at udbetale dette enorme Beløb, uden at Direktionen havde Myndighed til at skaffe sig Klarhed over, hvem Debitor var; eller ogsaa maa det bero paa, at der indenfor Andelsbevægelsen paa vigtige Punkter er en høj Grad af Forvirring med Hensyn til Ansvarsforholdet. Og hvis dette sidste skulde vise sig at være Tilfældet, saa vil det være til den største Nytte for Andelsbevægelsen, at det oplyses, saaledes at der kan blive den fornødne Anledning til at bringe Klarhed og Orden til Veje dér, hvor der maatte være Forvirring og Uorden indenfor Andelsbevægelsen. Derfor er jeg glad over, at det Udvalg, som er foreslaaet, nu bliver nedsat, og kan anbefale, at Ændringsforslaget vedtages og derefter Lovforslaget i i øvrigt uændret Skikkelse.

Erhvervsministeren (Stawning): Og saa jeg kan tiltræde det stillede Ændrings-

forslag, men erkender, at en Begrundelse af, at man kan tiltræde det, maaske var paakrævet, og jeg forstaar derfor godt, at Ordføreren for sit Vedkommende har fundet det nødvendigt at begrunde Tiltrædelsen af dette Ændringsforslag, saaledes som han har gjort det, ikke mindst efter hvad der er passeret udenfor Salen, i Pressen, og jeg har derfor ogsaa tænkt mig at gøre forskellige Bemærkninger til Sagen. Men da jeg forstaar, at det ønskes, at dette udsættes til tredje Behandling, skal jeg ogsaa gerne for min Del udsætte det, jeg har at sige, til dette Tidspunkt; og der er Grund til at sige et og andet i Anledning af den ganske enestaaende Frækhed, hvormed man behandler mig fra forskellige Sider.

Med Hensyn til Sagen, som den foreligger, kan jeg kun udtale min Glæde over, at der i Betænkningen er paavist Nødvendigheden af Aarvaagenhed med Hensyn til vore Pengeinstitutter og deres Stilling overfor Bankloven. Det havde været ønskeligt, om noget saadant havde været indskærpet det foregaaende Ministerium, saa havde vi ikke set det, der foreligger, og som den ærede Ordfører udførligt har omtalt.

Hvad angaar Formaalet med dette Udvalg, som det nu foreslaas at nedsætte, kan det kun have min Sympati, at man fremdeles vil følge Genrejningsarbejdet. Jeg har for halvanden eller to Ugers Tid siden, da jeg var til Stede i Udvalget, foreslaaet, at man allerede da gik den Vej, og det er altsaa resulteret i, at man nu foreslaar at nedsætte et saadant Udvalg, der kan følge dette Genrejningsarbejde og til sin Tid foranledige Rigsdagen indkaldt, hvis Genrejningsarbejdet lykkes. Nu har man altsaa i et Par Uger undersøgt Mulighederne for Genrejning, og jeg har ikke Indtrykket af, at det er lykkedes saa godt, som man maaske havde haabet. Jeg har selvfølgelig — som jeg stadig har betonet det — ligesom andre Sympati for en Bestræbelse, der gaar ud paa at genrejse denne Bank, men jeg tror unægtelig, at det, der skulde ske i saa Henseende, skulde være sket umiddelbart efter Bankens Lukning. Det skulde man have brugt de 14 Dage til, som man jo efter Loven kan faa til saadanne Forsøg, men det havde jeg den Gang intet Indtryk af, at der var Stemning for eller Ønske om; jeg ved saaledes, at den daværende Formand, det ærede Medlem Hr. Rytter, var afgjort imod disse Genrejningsforsøg allerede paa det daværende Tidspunkt. Efter at der nu er